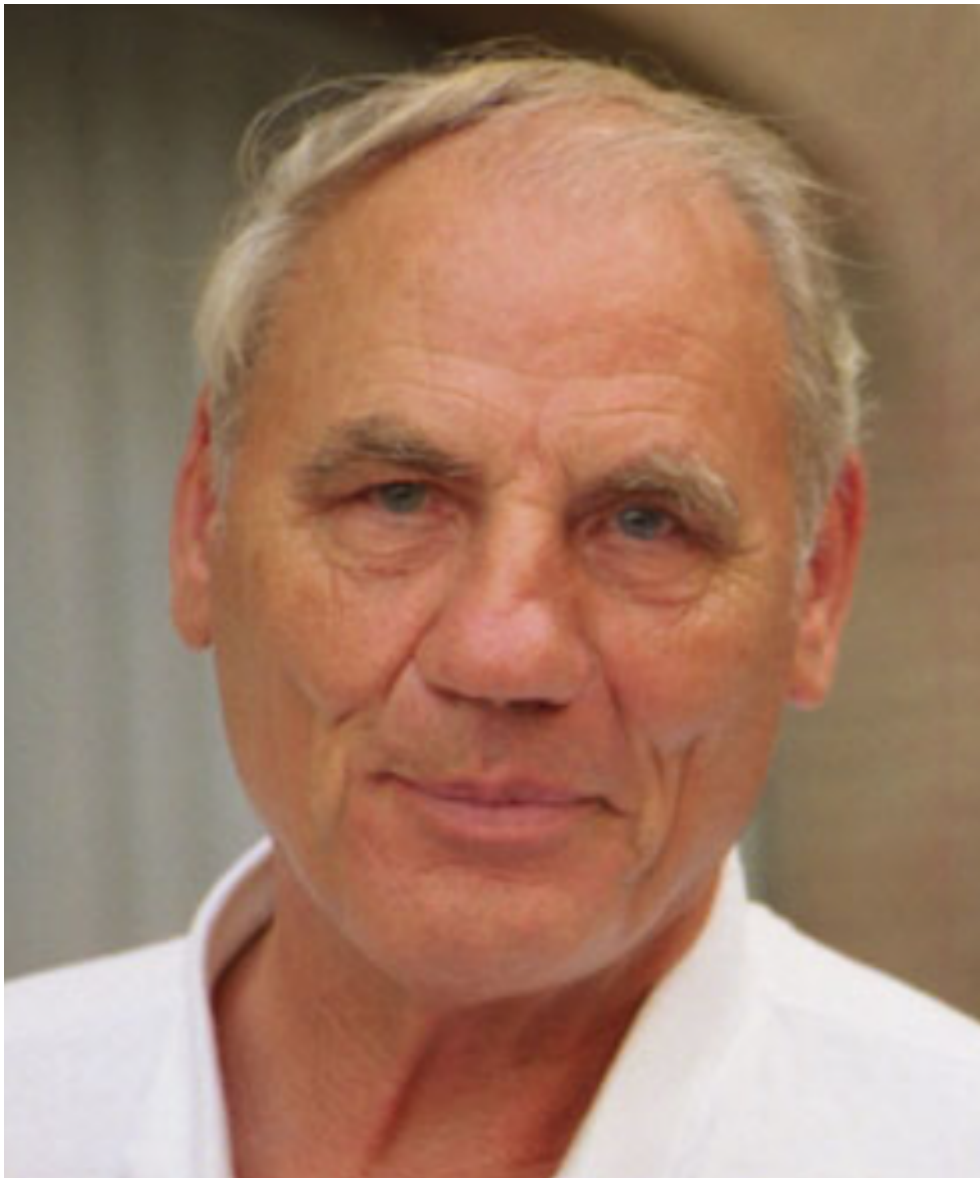

GNM: Objevitel a mistr GERMANISCHE HEILKUNDE®

written by Vladimír Bartoš | 27. 12. 2022

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

Dr. med. Ryke Geerd Hamer

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer se narodil 17. května 1935 v Mettmannu/Düsseldorfu a vyrůstal ve Frísku (Německo).

V 18 letech složil maturitní zkoušku a začal studovat medicínu, fyziku a evangelickou teologii na univerzitě v Tübingenu, kde se také seznámil se svou budoucí manželkou Sigrid Oldenburg, studentkou medicíny.

Ve 20 letech složil předběžnou lékařskou zkoušku, o rok později se v Erlangenu oženil a ve 22 letech tam složil teologickou zkoušku.

Mladá rodina přivítala dceru a brzy nato syna DIRKA, který hrál v životě

svého otce zvláštní roli. Později rodina přivítala další dvě děti.

Ve 24 letech složil Dr. Ryke Geerd Hamer státní lékařskou zkoušku v Marburgu. O dva roky později, po absolvování asistentké praxe, získal licenci k výkonu lékařské praxe a doktorát.

Následovala řada let v univerzitních nemocnicích v Tübingenu a Heidelbergu.

V roce 1972 se stal Dr. med. R. G. Hamer, absolvoval rezidenturu v oboru interního lékařství. Pracoval také dočasně ve společné praxi se svou manželkou Dr. Sigrid Hamerovou.

Vedle toho měl vždy zvláštní koníček: vynalézal patenty; např. atraumatický řezací Hamerův skalpel pro plastickou chirurgii, který řeže dvacetkrát ostřeji než žiletka; speciální pilku na kosti, rovněž pro plastickou chirurgii; nebo masážní lehátko, které se automaticky přizpůsobuje konturám těla; a také přístroj pro transkutánní diagnostiku séra.

V roce [1976](#), při dvacátém výročí zasnoubení se svou ženou Sigrid, si doktor Hamer připomněl vzpomínky na první dny jejich lásky písní, kterou složil. Tato píseň – „Mein Studentenmädchen“ (Moje studentka) – se o několik desetiletí později stala největším terapeutickým objevem v Germanische Heilkunde.

Až do srpna 1978 se v životě rodiny Hamerových nic zvláštního nedělo, kromě narození druhého syna a druhé dcery.

Dne [18. srpna 1978](#), ve tři hodiny ráno za svítání, se stalo něco strašného: Šílený a rozzuřený italský princ V. E. Savojský zastřelil syna doktora Hamera Dirka, který spal na lodi na ostrově Cavallo. Synovo utrpení trvalo téměř 4 měsíce. Otec byl dnem i nocí u synovy postele.

Dne 7. prosince 1978 mu Dirk zemřel v náručí.

([ZDE](#) je cz text s podrobnějšími informacemi o událostech kolem Dirka Hamera, pozn. překl.)

To byl důvod, proč dostal rakovinu varlat, o tři roky později věděl, že utrpěl konflikt ztráty, která se projevila rakovinou varlat. Později doktor Hamer tento druh šoku pojmenoval „syndrom Dirka Hamera“ (DHS), biologický konfliktní šok, který vás zastihne zcela nečekaně „na špatné noze“.

1 Poznámka překladatele: Dr. Hamer píše ve svých originálech: Biologischer Konfliktschock, der uns gänzlich unvermutet „auf dem falschen Fuß“ trifft/erwischt. ⇒[viz obrázek](#)

Germanische Heilkunde považoval Dr. Hamer za odkaz svého zemřelého syna DIRKA.

„Poznatky týkající se korelací vzniku rakoviny považují za odkaz svého syna DIRKA. A tak by to mělo zůstat!“

Náhlá smrt jeho milovaného syna Dirka nejenže změnila život Dr. Ryke Geerda Hamera a jeho rodiny, ale dala také vzniknout Největšímu Objevu v Dějinách Lidstva.

Díky tomuto objevu, který Dr. Hamer původně nazval „Neue Medizin“ (Nová medicína) a nakonec přejmenoval na „Germanische Heilkunde“, se medicína poprvé v historii stala přísnou přírodní vědou.

V říjnu 1981 předložil Dr. Hamer své první poznatky na univerzitě v Tübingenu jako habilitační práci (postdoktorskou práci): „SYNDROM DIRKA HAMERA a ŽELEZNÁ PRAVIDLO RAKOVINY“. V témže roce také prezentoval své poznatky v italské televizi. Stále věřil, že brzy dojde k průlomů v oblasti IRON RULE OF CANCER.

Práce doktora Hamera o souvislosti mezi psychikou a vznikem rakoviny však byla odmítnuta, aniž by byl prověřen byť jen jediný případ, jak se později ukázalo u soudu. Výsledkem byla groteskní situace, kdy univerzita v Tübingenu odmítla přezkoumat jeho postdoktorskou práci a to vlastně oficiálně z formálních důvodů!

Po smrti svého syna byl doktor Hamer a jeho rodina neustále obtěžováni právníky, agenty, detektivy a dalšími emisary ze savojského domu.

V následujících letech se doktor Hamer neustále snažil založit nemocnici nebo podobné zdravotnické zařízení, aby mohl své objevy využít ve prospěch trpících pacientů. Jeho snahy však byly blokovány lstivými kroky jeho odpůrců.

V roce [1985](#) zemřela jeho žena Sigrid, která se jen stěží vyrovnávala se ztrátou syna a trpěla neustálým ničivým terorem rodiny Savoyů.

Destruktivní kampaň proti doktoru Hamerovi poprvé vyvrcholila v roce 1986, kdy Lékařský spolek v Koblenci zahájil řízení s cílem odebrat doktoru Hamerovi licenci k výkonu lékařské praxe za to, že „**neodmítl železné pravidlo rakoviny**“ a „**nepřestoupil na ortodoxní medicínu**“. Plán byl úspěšný a Dr. Hamer přišel o licenci k výkonu lékařské praxe. Tento rozsudek, který byl znovu vyhlášen po jediném soudním jednání v roce 1990, byl navíc podmíněn zákazem odvolání.

V roce 1986 tedy Dr. Hamer již neměl možnost starat se o své pacienty, **nesměl s nimi dokonce ani mluvit!**

Předseda krajského soudu v Kolíně nad Rýnem mu poté doporučil, aby si (ve svých 57 letech) hledal rekvalifikaci a zvolil si povolání, které nemá s medicínou nic společného. Zákaz zaměstnání měl Dr. Hamerovi zabránit v jakékoli vědecké činnosti, což se nepodařilo, protože i přes velmi obtížné podmínky pokračoval ve výzkumu.

Bez finančních prostředků a bez zázemí pro zřízení univerzity, nemluvě o administrativním personálu, bylo pro Dr. Hamera velmi obtížné shromažďovat vědecký materiál pro své výzkumy, někdy musel dokonce žádat své kolegy lékaře o zapůjčení počítačových tomografů. Vzhledem k těmto obtížím je zcela pochopitelné, že některé případy pacientů nemohly být prozkoumány tak

komplexně, jak Dr. Hamer považoval za užitečné a potřebné. Všechny své komplexní a rozsáhlé objevy mohl učinit mnohem dříve, kdyby měl v té době k dispozici kliniku a minimum prostředků.

V roce 1986 soud nařídil univerzitě v Tübingenu dokončení postdoktorského (habilitačního) řízení. V roce 1994 byla univerzita v Tübingen rozsudkem Vyššího správního soudu v Mannheimu pověřena přezkoumáním disertační práce Dr. Hamera (to se v celé historii univerzity v Tübingen ještě nikdy nestalo). Po 13 letech od předložení habilitační práce bylo stále velmi nepravděpodobné, že by univerzita v Tübingenu ověřila správnost NEUE MEDIZIN (Nová medicína) v případě jakékoliv nemoci. A tak bylo 22. dubna 1994 vyneseno rozhodnutí:

„Přezkum týkající se habilitačního řízení se nepředpokládá“.

Na základě svých pozorování cca 10 000 případů pacientů specifikoval Dr. Hamer v roce 1987 svůj systém do čtyř přírodních zákonů. Tyto čtyři biologické zákony splňují přísně vědecká kritéria, která lze podle těchto zákonů NEUE MEDIZIN (Nová medicína, dnes Germanische Heilkunde) snadno ověřit. Různí profesori z národních i mezinárodních komisí tyto zákonitosti ověřili na různých případech pacientů a písemně je potvrdili.

Vzhledem k trvalé hrozbě, že bude Dr. Hamerovi vnučeno umístění na psychiatrickou kliniku, rozhodl se v roce 1989 dobrovolně nechat vyšetřit Dr. Catherine Bataille de Longpreyovou, velmi bezúhonnou bruselskou univerzitní psychiatrickou, aby tomu čelil. Toto je její prohlášení:

„...neshledávám žádné příznaky paranoie. Jeho vysvětlení jsou postupně logická, a pokud tvrdí jinou diagnózu a jinou léčbu, zdůvodňuje je analýzami a embryologickými solidními vyšetřeními, vše podle základních pojmů ortodoxní medicíny.“

V roce 1990 založil Dr. Hamer v Burgau/Rakousku „Zentrum für Neue Medizin“ („Centrum pro novou medicínu“).

V Burgau se konala lékařská konference, na níž se za přítomnosti 30 lékařů z různých zemí projednávalo 20 případů. Výsledkem tohoto vyšetření bylo opět stoprocentní potvrzení pravdivosti „železného pravidla rakoviny“.

V roce 1994 se ke čtyřem biologickým přírodním zákonům, které existovaly již od roku 1987, přidal pátý: tzv. kvintesence.

V roce 1995 Dr. Hamer v televizi oficiálně oznámil, že AIDS ani HIV neexistují. Současně byl případ „Olivie“ zneužit médii a použit jako prostředek k odvedení pozornosti, aby byl Dr. Hamer oficiální cestou zcela zdiskreditován – a jeho prohlášení ohledně AIDS a HIV diskvalifikována. [Viz Dr. Hamer v pořadu „Brisant“.](#)

V roce 1997 vyvrcholilo pronásledování Dr. Hamera jeho zatčením a uvězněním v

Kolíně nad Rýnem. Přestože obvinění bylo mystifikací konstruovanou odpůrci Dr. Hamera, seděl v cele devět měsíců. Dr. Hamer však tuto dobu využil a zkoumal původ spontánních zločinů podle 5 biologických přírodních zákonů a pravidel Germanische Heilkunde (předtím NEUE MEDIZIN).

Protože se Trnavská univerzita (Slovensko) zavázala, že v roce 1998 podnikne habilitační řízení, byl Dr. Hamer v témže roce předčasně propuštěn z vězení, ale kvůli zákazu zaměstnání nemohl vykonávat svou profesi. Očekávalo se, že habilitační práci nakonec některá z univerzit odmítne a tím by Univerzita v Tübingen byla mimo ohrožení.

Podle očekávání byla habilitační práce odmítnuta. Ale přesto a poprvé univerzita ověřila Přírodní zákony Dr. Hamera. [Potvrzení o tomto ověření](#) podepsala univerzitní ověřovací komise.

(O všech událostech [týkajících se verifikace a habilitace v Trnavě](#) referuje ve svém osobním životopise dlouholetá přítelkyně Dr. Hamera).

Bezprostředně poté Dr. Hamer tajně uprchl do Španělska.

V letech 1998-2004 žil Dr. Hamer v exilu ve Španělsku, kde pořádal semináře a pokračoval ve svém výzkumu.

V roce 2000 se Dr. Hamer poprvé setkal se svou budoucí druhou ženou Bonou García Ortín, která s ním žila a pracovala a sloužila mu věrně a oddaně až do jeho smrti.

Bylo to v roce 2004, kdy byl Dr. Hamer opět zatčen a deportován francouzskou justicí. Opět proběhl další nezákonný soudní proces, který konstruoval kauzu. Tentokrát ve Francii. Dr. Hamer byl odsouzen ke třem letům vězení.

V roce 2006 byl dříve, než se očekávalo, propuštěn z věznice Fleury-Mérogis ve Francii. Poté se opět vrátil do Španělska, kde pokračoval ve výzkumu a pořádání seminářů.

V roce 2007 Dr. Hamer emigroval do norského Sandefjordu, protože ve Španělsku již nebyl v bezpečí kvůli evropskému zatykači, který vstoupil v platnost 1. ledna 2004.

I během deseti let svého posledního exilu Dr. Hamer nadále neúnavně pracoval. Několik let předtím, než nás navždy opustil, mu bylo umožněno – kromě mnoha jiných objevů – učinit jeden velmi důležitý.

Milostná píseň, kterou Dr. Hamer napsal pro svou ženu v roce 1976 a která se vztahovala k 20. výročí jejich zasnoubení, se stala největší [terapeutickou senzací](#) v Germanische Heilkunde. Poprvé ji představil v roce 2013 v knize „Mein Studentenmädchen“, „Moje studentka“.

I v posledních letech svého života zažíval nadaný lékař a badatel Dr. Ryke Geerd Hamer skutečnou záplavu objevů, takže již v roce 2014 bylo nutné vydat druhé vydání knihy „Mein Studentenmädchen“ a v roce 2015 přepracované, druhé vydání.

Dne **2. července 2017** Dr. Ryke Geerd Hamer zemřel v Sandefjordu/Norsko. Nebyl sám – jeho stále věrná Bona byla s ním až do poslední chvíle života.

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer byl nejen vášnivým lékařem s mnoha talenty, ale také dobrosrdečným člověkem, velkorysým a soucitným. Ve skutečnosti pro něj byli důležití všichni lidé, ale obzvláště důležití pro něj byli jeho pacienti. Jeho domov byl otevřený všem, také zvířatům.

Mnozí z nás si ještě vzpomenou na pronásledovanou rodinu Seebaldových (v Rakousku). Dr. Hamer byl jediný, kdo rodině Seebaldových pomohl a to tím, že využil všech možností, které měl k dispozici. Později rodinu, která byla zničena medicínou a úřadem péče o mládež, rakouský stát připravil o všechny děti.

Doktor Hamer nikdy neodmítl pomoc. Každý, kdo potřeboval pomoc nebo jen radu, mu mohl kdykoli zavolat nebo se s ním setkat a to až do konce jeho dnů. Na jeho semináře se mohl přihlásit každý, i ten, kdo neměl žádné finanční prostředky.

Svým pacientům nikdy nic neúčtoval, naopak spoustu peněz rozdával ostatním.

Dr. Hamer byl zbaven všeho. Namísto poct byl pronásledován pomluvami, tresty odnětí svobody, odebráním licence k výkonu lékařské praxe, výhrůžkami smrtí a pokusy o vraždu.

V této společnosti se nemohl domoci svých práv, protože bylo nevyhnutelné a nutné ji zpochybňovat. Když se ohlédneme zpět, vidíme, že to vše nemohlo zničit jeho lidskost a dobrosrdečnost. Ne, stalo se to jeho zcela jedinečným charismatem.

Jeho přání pro pacienty se splní –

***Germanische Heilkunde, největší objev v dějinách lidstva,
prolomí temnotu nevědomosti,
jako krokus na jaře prorazí tvrdou sněhovou pokrývku,
a probouje si cestu ke světlu.***

Do angličtiny přeložili El Glauner a Leon Antonio Z. Fernández
